

L'IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES DE VARIES SOCIETATS DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número.....	0'05	cèn.ª pta.
A domicili. Es trimestre.....	0'65	»
Un any.....	2'50	»
Per dotzenes.....	0'45	»
Núm.ª atrassats des 2.ª tom...	0'65	»
Id. id. des 1.ª tom...	0'07	»

SONARÀ CADA DISSAPTE COM HA SONAT FINS ARA
SI TÉ VENT Á SA FLAUTA.

ADMINISTRACIÓ: CADENA DE CORT, N.º 11.

Fóra Palma. Dins Mallorca.	3 mesos....	0'85
	1 any.....	3'25
Dins España	3 mesos....	1'00
	1 any.....	3'50
A Ultramar y s' Estrangè..	3 mesos....	1'00
	1 any.....	5'50

MANACOR.

Una de ses viles més importants de ses Balears, ja per son dilatat terme de més de 48,000 quarterades ó sian més de 34,000 hectàreas, (el més gran de Mallorca) ja p'es nombre d' els séus habitants que, contanthí San Lloréns des Cardaxar, s' arramban à 15,000, ja per sa variada classe de terrenos que conté, es sens dupte ningun la de Manacor. És séu orígen se pèrd dins sa fosca d' els sigles antichs, y els restos ciclopeos d' en temps d' els Celtíberos, ó Fenicios, qui sab, que se tròban per dins *Justani* y el *Boch* y per altres punts d' aquella comarca, mos donan à comprendre lo antiga que deu essè sa séua població. Es presumible que la romana *Cunium*, citada p' els autors llatins d' aquell temps, estava dins sa possessió anomenada *Cunies*, ahont encara fa poch's anys que s' hi axecava una pedra miliàrea molt notable y ahont cavant s' han trobats sempre restos d' edificis antichs y hasta monedes romanes amb abundancia.

Dins el séu terme hey ha moltes belleses naturals dignes d' essè vistes. Citarem entre elles, ses Còves des Drach y ses d' els Pirates; sa font y dilatada coma anomenada *La Vall*, sa torrentera devòra ses possessions *El Rafal Ròitx* y *Son Janer*, que forma una fonda é imponent regata dins terrenos al pareixe plans; gran nombre de valls petits ahont s' hi amagan hòrts delitosos, fecundats per aygos vives y gustoses, y moltes comarques poblades de tota casta d' arbres y plantacions de fruyts rics y prehuats.

Sa Còva del Drach, sa més visitada de totes ses del séu terme, está situada à sa vorera de má, y entre ses mil belleses que presenta à s' admiració d' els qui la visitan son notabilíssims dos gorchs d' aygo ó *lagos* per tení un d' ells una *estalacmite* en forma de creu estèsa demunt sa superfície de s' aygo, y s' altre una colecció d' *estalactites* notabilíssimes per sos séus cañalons que creixen en tots sentits. Pròp d' aquesta Còva s' hi veu la Cala anomenada de Manacor que

podria essè fàcilment convertida amb un pòrt de molta seguretat y cabuda si els manacorins tenguessen més iniciativa en matèria d' òbres públiques, més empresa que no téne en quant à progressa, y ménos afició à gordá els capitals que los proporcioná sa escullida y bona producció d' el séu terme.

Sa Coma anomenada *Sa Vall* es una continuada sèrie d' hòrts de molta producció en fruytes y hortalisses, regats per una font abundant y portentosa. Sos fruyts son tan notables per sa séua grossaria, particularment ses pomes, que sense ponderació se pòt assegurar que n' hi ha que son com es cap d' un homo. Per regla general ses moltes tanques que conté es séu territori, que passen tal vegada de deu mil, totes estan plenes de riques viñes, frondosos figuerals, preciosos ametlerars; y quant no, de pomposos garrovés, alzines, polls, oms y altres arbres de bella apariència.

El séu terreno es accidentat per causa d' una cordillera que l' atravesa y que axéca dins son terme ses altures de la Mola, puig de Llodrà, Son Amoixa, es Castellet, l' Heretge, Calicant, Son Mesquina, y altres; essent notabilíssim es del Castellet per una ròca à sa séua cuspide que la corona en forma de castell antich.

La vila té hòns carrés amb edificis notables per sa séua grandaria. A sa part des ponent hey ha un petit passeitx amb s' estació des Ferro-carril de Palma y una fabrica ben muntada d' esperit de ví. A sa part del mitjorn hey ha un barri, ja unit à la vila, que té es nom de Fartarix y à n' el qual hey ha comensada una iglesia de hònes formes; y à sa part de Tramontana s' hi veu un altre barri anomenat *El Barracó* ahont se té també projectat s' axecament d' un altre temple de estil bisantí, que será notable per sa séua bellesa si s' axéca arregladament à n' els plans qu' hem tengut es gust de veure. La parròquia es un antich temple de poca cabuda, poch gust y pòques òbres de mèrit si esceptuam ses pintures de sa capella del Sant-Cristo, y alguna altre de moderna construcció; y la Iglesia des Convent es

també un altre temple de formes raquiques que conté poca cosa notable. Apesar d' axò no podèm ménos de crida s' atenció de ses persones de hòn gust, sobre una nòva capella que se construeix à la Iglesia parroquial, dedicada à la Puríssima. Iniciada per ses fives de Maria, se procura axecarla amb tota riquesa y gust, y es dia que quedi acabada será de veure per ses hònes proporcions que té y bella arquitectura que ostenta.

Al costat de l' Iglesia hey ha també un edifici notable degut à s' iniciativa d' un particulà. Es una fonda, café y teatro, construhits per Don Francesch Femenia, ahont tot viatge s' hi campa bé per ses hònes condicions que tròba à la fonda, qu' es una de ses més ben muntades de Mallorca per sa séua comoditat y hòn servici, conciliat amb s' economia de prèus, y facilitat de tràspòrts que proporciona à los passatgers.

Els manacorins son hòmos de caracte, valents, amichs de ses belles arts y de s' estudi de la Ciència, però ténen es defecte de tení un amor pròpi molt desarrollat y d' essè molt amichs de sa esterioritat, y estremosos amb ses séues idèes, desconfiats y recelosos. Aquestes qualidats que son molt hònes mentres se conservin dins els limits de sa prudència, son un perjudici à n' es séu progrès, duytes à un estrem d' escageració; per axò los aconseyam abnegació y conciliació entre ells, y confiansa en ses empreses que pòden ferlos progressá. Ells tenen molts d' elements que no han esplotat encara y que son de molt de valor, tant en persones com en doblés.

Los aconseyam que procurin fundá un nòu llogaret ó vila dins els grans prèdios de sa vorera de mar Son Fortesa, Son Mas, Son Mòro, Sa Carrotja ó es Rafal Pudent, sa Gruta, etc., à fi de posá en cultiu aquelles dilatades garrigues y tení elements per fersè un hòn pòrt en aquella còsta. Y un altre llogaret à sa part de Sos Ferrés, s' Atalaya, sa Carbonera ó sa Bagura, per aprofitá s' estensió d' aquella altre part de terme distant de tota població. Nòltros que veym y estimam els esforços que fan al-

tres viles per posarsè en primera fila de sa modèrna civilisació de bona casta, tenim un vertadé sentiment al veure que Manacor se quedi enderrera, quant tants d'elements conta per essè sa primera de totes, es dia qu'ella vulga emprendre aquest bon camí de sa séua futura grandesa.

PEP D' AUBEÑA.

AMOR DE MARE.

Pòt estimá amb gran ardor
Un espòs, un fill un pare;
Emperò l'amor de mare
Es la essencia del amor.

¿No heu vist may alguna mare
Quant contempla à son infant?
¿Amb quin amor li va besant
Mil vòltes la séua cara!!

Si un ninet no sap parlá,
Per ser molt petit encara,
Provau de durló à sa mare
Veureu còm el comprendrà.

Quant el séu fiy estimat,
Amb dols sò, dòrm dins el brès;
No tengueu pò que per rès,
Deix la mare son costat.

Si es dèbil, ella el sustenta;
¿Y si está trist, lo agombola;
Y si té fam, lo alimenta,
Y si plòra, lo aconsola.

Amb quina abnegació,
Amb quin gust, quina alegria,
El cuyda de nit y dia
La mare al séu infantó.

Quant son fiy malalt está
A dins un lletet postrat,
La mare, del séu costat,
Ningú la pòt arrancá.

Sa fòrsa li pòt faltá;
Bé pòt caure desmayada;
Però del fiy apartada
Ningú del mon ley veurá.

Si amb fòrsa armada provau
De pendrerli son tresó,
Podeu arrancarli es cò:
Que 'l séu fiy no l'hey robau.

Si la mòrt molt atrevida
Li pren son fiy preciós;
¿Amb quin plant tant dolorós
No 'l plòra tota la vida!!

MESTRE GRINOS.

ELS NIGULS.

Diuen que 'l Bòn-Jesús, quant els niguls, després d'havè passat s'hivèrn ocupats en fé plòure per tot arreu, se retiran à passá sa temporada de s'estiu

baix del Cèl, los sòl fé compareixe à devant la séua divina presència per demanarlós conta de sa séua feyna y sèbre de quina manera han cumplit cadascun d'ells ses séues ordres.

—¿Ahont has estat? (demana à un.)

—Señor: jò he estat per la Xina y la Coxinxina y aquelles illes de per alla pròp.

—¿Y tú d'hont vens? (demana à un altre.)

—Vench, Señor, de l'Australia y la Nòva Zelandia.

—¿Y tú? (diu à un altre.)

—Jò, de Fransa.

—¿Y tú?

—D'Inglatèrra y Escòcia.

—¿Y vòltros per hont heu regat?

—Nòltros, Señor, som sa compaña encarregada de fé plòure per dins totes ses Amèriques.

—¿Y vòltros dos?

—Señor; hem estat per dins Africa y l'Egipte.

Y segueixen els altres dihent uns que vénen de Russia, altres de Persia, altres de la India, altres de Suissa, etc., etc.

Quant tots han donat conta des séu viatge, sòl dí el Bon-Jesús.

—Vamos; estich content de ses vòltres òbres. Ara, aquest estiu vos tornareu provehí d'aygo per torná à fé plòure l'añy qui vé. Però, ara qu'hey pens; no n'he sentit cap que m'anomenás Mallorca. ¿Quin es de vòltros qu'ha anat per aquella illa?

—Jò no hey he anat, (diu un).

—Ni jò.

—Ni jò tampoch.

—Ni jò manco.

—¿Vòl dí que cap de vòltros ha pensat en Mallorca?

—Señor, (contestá es més gròs,) còm allò es una ròca al mitx de la mar tota rodada d'aygo, còm que no haja mesté regar.

—¡Bòna l'heu féta! (respòn el Bon-Jesús.) Ja poreu torná arrera depressa, y encara que sia ja es comensament de s'estiu, anau, anau à ferhí plòure.

Els niguls llavònses s'en vénen tots à Mallorca; y ben enfadats, y bufant de rabi y flastomant llamps y tròns, comènsan à amolla aygo un derrera s'altre fins que tots, tots n'han passat.

Segurament qu'enguany deu havè succehit axí còm heu contan.

UN BAÑAT.

LO ÚLTIM ALBERCH.

Perdut per dins un pinar,
Sens sèbre ahont me trobava
Fosca y triste nit passava
Sens veure 'hont el pèu posar.

Puis l'hermosura del dia
Fuyt el sòl s'en aná amb ell;
Del partos algun cant bell
Retruñir tant sòls sentia.

Amb la claror d'alguns llums
De prònta veitx un jardí,
Y ansiós de los séus perfums
Empeñy la pòrta, y s'obrí.

Multitud de pedres drètes
Revoltades de ciprers,
Semprevives y rosers
Formavan varies illetes.

Per tot creus y per tot reure,
A l'enfront una capella
Y al entrá mir en torn d'ella;
Sòls baules vaitx podè veure.

No sabia qu'em passava
En aquell amarch moment
Puis, no més, sentia el vent
Que per defòra bramava.

Renòu de fulles que quèyan
Ademés de tant en tant
Y d'òlibas el trist cant
Més funesta la nit fèyan.

No comprenia el mistèri
De lo que passant m'estava
Però en camvi recordava
Si sería el cementèri.

Determin per tant sortí
Veient qu'al alluñarmè,
Sovint, sovint, girantmè
Sòls dich: «adéu, trist jardí.»

S. VIDAL.

XEREMIADES.

Diumente passat el célebre Rey d'els ayres Ruiz-Budoy va fé sa segona ascensió en globo mongolfier dins sa Plassa de Tòros de Palma. Fent els arriscats ecsercicis gimnastichs que acostuma, y que ningú més qu'ell ha tengut valor y serenitat per ferlós, s'en muntá à una prodigiosa altura que s'arrambava à un milena de metros. Permaneixqué uns deu minuts en l'ayre y va aná à baixá derrera Son Moix Negre devés es camí d'els Reys.

Es qui no ha vist es moment en que amollant es globo surt aquest amb velocitat de sa Plassa, duguent penjat un petit trapecio ahont en Ruiz-Budoy agontantsè tant sòls amb ses puntes d'els pèus fa cabrioles y ecsercicis gimnastichs, no ha esperimentat sa fòrta sensació d'admiració y entussiasme que el veurèl despèrta.

Li desitjam moltes ascensions felices y que no sia es derré pich que puguem contemplá dins Palma aquest acte de sanch frèda y segura habilitat demunt es trapecio.

*
*
*

Sabèm qu'un señó vecí de Pollènsa artista de sentiment y aficionat à sa fotografia tracta de publicá una colecció de vistes d'aquesta població y d'el séu terme. Hem vist una sòla mòstra de ses pròves fotogràfiques qu'ha trètes y aquesta mòstra es magnífica. Aquell pintoresch y hermós terme ahont hey ha es castell d'el Rey, la vall d'En March, la vall Colonia, la de Ternelles,

les cales de Sant Vicens y d'el Castell, els predios Mortitx, Pedruxella y Ariant, el puig de la Mare de Deu, la peña Mascorda, les torres de Albercuix, les penes de Formentó, la faròla y tantes altres belleses naturals, ha de doná matèria per un album riquíssim que popularis lo molt que té que admirá aquell racó de Mallorca. Felicitám à son autor el señó Llobera per son escel·lent pensament y ja tenim ganes de veure el seu album publicat.

Axò mateix haurian de fé els altres señós aficionats de ses demés viles de Mallorca, per fé una colecció d'albums que donarian à coneixe lo molt que té que veure el nòstro país.

*
**

El dimars passat, encara qu'estiguessem dins el Maitx, va essè un dia de temporal desfèt. Tròns y llamps à diverses viles, aygos gròsses per ses altres, vents per tot arreu. Sa ventada que feya arrancava ametlers, rompia cimials d'oliveres y destrossava els arbres.... Els vapors, ja heu crech, no sortiren des pòrt maldement fos dimars; però el *Lulio*, confiat amb ses condicions marineres que té, va dí «Jò m'en vaitx» y ja va essè partit.

Ara, figuravós quina nit passarian els cinquanta cinch ó sis passatgers que s'en duya, dins un vapor qu'amb bon temps y tot no té aturay. Nòltros suposám que degueren ballá un bon *copèu*, quant se diu que no va arribá à Barcelona fins l'ondemá à mitx dia.

Trobám qu'els passatgers sou acrehedors à una mica més de consideració, perque no tots son mariners ni ténen sa valentia que té es seu capitá. ¡Quant será aquell dia que ses empreses mirarán un poch més per sa séua comoditat!

*
**

Es carré d'els Hòrts té un empedregat molt hò per enseñá de fé titeres à tothom. Sobre tot à n'els qui pateixen d'ulls de poll. D'aquí un mes comensará la gent à frequentarló per causa d'els bañs d'aygo natural que conté, anomenats de Can Aguirre; y hò'será que se tengués present aquesta concurrència de persones per allá, per posarli un remendo ó mitjes sòles. Ara veurèm si serèm escoltats.

*
**

Ja que parlám de mals empedregats, dijòus, sa molta gent qu'acodia à Santa Rita del Socors, feya sóteles per dins es carré des Quatre Cantons d'en Bòsch per causa d'els molts de clòts y bassióts que per allá hey havia.

Apropòsit còls, també mos han dit que dins l'Iglesia, à sa funció hey havia tantes sempentes y truy, y qu'hey

va havè qui en sortí amb un brás desviat. ¡Quant sera aquell dia que dins el temple de Deu s'hi estara la gent amb aquella seriedat y devoció que sa nòstra santa Relligió demaná! ¡Quant será aquell dia que no hey anirán per sentí canta en Fulano ó en Mengano, sinó per demaná à Deu que mos fassa bons cristians y vertadés fills de Jesucrist!

*
**

Es Maitx ja acaba, atlotets, y es Juny ja està a sa pòrta. Tots aquells que tegan pè d'havè de dina de carabassa y qu'aquesta escudella no los agrat, ja pòden esta alèrta. Ara sortiran per molts aquells dies de vagancia y malfaneria, que per ells varen essè de gaubansa y heu seran de sentiments per sos pares. Per lo mateix à repassá de pressa per veure si encara hey podeu posa remey.

*
**

La Mare-de-Deu de la Bonanova, gracies à n'es susto que mos dona el vapor *Lulio*, ha tengut molta de pressa aquests dies.

*
**

Hey ha un señó mèstre, l'amo y batle, de figura d'un pí de gruix d'argolla, y ben teyut, dins un pòble de Mallorca d'es partit d'Inca, que per lo vist s'ha proposat governá aquell pòble à lo inquisitorial y podè trèure es vecins à grapadòtes des seu domicili, y posarlòs multes de deù reals, maldement arribá à veure el mon serrat, y desdìrsè de ses multes solament per tení mitja pòrta ubèrta.

Axò no es axò, xo Batle. S'es mesté tení corretja y bons mòdos per sèbre governá bé; perque vulgues no vulgues, un homo s'ha de desdí per havè fèt lo que no està en lley.

Per lo mateix li aconsejám que tenga catxassa y mòdos fins, no sia còsa que tròpiga blanqués y moltes pagues de sèt duros y molts de desdiments y...

Basta, basta, qu'axò ja es de gruxes maxanta nou de vila nòva; per lo mateix si algun vecí sap alguna falta y no l'avisà dins el termini de vint y quatre hòres, será apuntat còm à traydor majuscle, y qui es confrare que prenga candela.

Señor Batle li vuy dí,
Còm bon ignorant que som,
Qu'es molt mal es fer desdí
Qui du vara y té bon pom.
Tot heu sé, y heu sé per elles,
Axí, tal còm m'ho han contat
A s'assunto qu'ha passat
D'un mercadé de porcelles.
Aquí no hey valen diamants
Tot son pedres ben comunes...
Si vòl aná de tribures
D'aquest bròu m'en rent ses mans.

EN TUP TUP.

COVERBOS.

Hey va havè una vegada à Ciutat un señó jove y fadrí qu'estava totsòl y prengué una criada pagesa perque el servís. Es primé dia que la tenia à caséua volgué rentarsè es cap y la cridá.

—¡Mariayna!

—¿Que mana, señó?

—Apareya un poch de llexiu que m'has de rentá es cap.

Sa criada aná à cercá llexiu, el posá à encalentí, apareyá es ribell y quant es señó s'hagué posat tavayòla y estigué assegut amb so cap demunt es ribell, sa criada en llòch de anarhí à les hònes y d'estopetjarlí sa clòsca amb una espònja, després de trempat es llexiu amb aygo freda, li abocá à raitx s'olla demunt sa coroneta des cap y tots es cabeys li caygueren dins es ribell còm si hagués duyt perruca, y se va quedá calvo *per in eternum*.

¡Ay, ydò! Axò ja es més que rentá es cap à s'ase y pèdre es llexiu; perque també va perdre tots els cabeys qu'hey tenia.

*
**

Un mèstre enseñava doctrina cristiana à una classe d'atlotets petits, y preguntá à un que pareixia molt desxondidó:

—Escolta, nin: ¿qui ha fèt es sòl?

Aquell nin cabila un pòch y digué:

—Deu.

—¿Còm coneys tú, qu'es Deu que l'ha fèt y no's cap homo? (digué es mèstre.)

Aquell atlot torná à cabilá un poch, y llavó digué:

—Axò es hò de sèbre, mèstre; ¿no veu vostè que no hey ha cap homo que s'hi puga enfilá?

¡Quants de Filosòfs hey ha que no racionan tan bé còm aquest nin!

(Històrich.)

*
**

Una señora que parlava molt li queyan ses dents, y demanant à n'es metge perque li queyan li respongué:

—Señora; à vostè li cauen de tantes còsses que los dona amb sa llengo.

*
**

Un moliné va aná à ca un amich séu per veure si li deixaria s'ase; suposat qu'es séu, estava malalt, y no poria trenginá farina. Aquest s'escusá diguent qu'amb molt de gust ley deixaria; però qu'aquell dia era impossible; el s'en havian manat à n'es camp, y no havia de torna fins es vespre. Apenas havia dit sa derrera paraula quant s'ase pegá un bram, que los axordá à tots dos, (per pága s'establa estava pròp d'ells.)

Es moliné ho trobá mal que per no ferli es favó s'hagués escusat amb una excusa mentidera. Però, s'altre, respongué amb molta *sal*.

—No es estrañy que jò no fassa un favó a un que creu més amb un ase, qu'amb ses méues paraules.

Sa questió era es fogí des compromís d'una manera ó de s'altre; y de totes maneres li anava bé si s'ase no li hagués desbaratat es séu plá.

* *

També se conta d'un subjècte que devia una cantitat de doblés a un altre y còm de día no l'trobava may a ca-séua, aquell acreeadó resolgué anarhi un vespre per cobrá; però justament es vespre que s'hi entregá s'acabava de seña per passá el rosari y digué a s'altre:

—Si voleu esperá un poch, quant hauré passat el rosari vos pagaré; perque jò no acostum a interrompre ses oracions.

—Bé; (digué s'altre.)

Continuaren el rosari y en ses *conmemoracions* de pare-nòstros y altres oracions, el féren durá dues hores. Aquell que ja no poria més de fastidiat, a la fi va cobrá.

Còm ses còses d'aquest mon sempre se giran, succebí qu'aquest del rosari qu'un temps era es deutó d'aquell altre, li arribá a essé acreeadó y va dá sa casualitat qu'a n'aquella casa qu'un temps (y a sa mateixa hora) hey havia anat per cobrá, ara hey anava per pagá. (Ara vé lo que fá el cas.)

Quant aquell estava per entrá dins la casa sentí que deyan es primé misteri del rosari; y figurantsé que segons cálculos provats, hauria d'está dues hores per sortirné, ja volia tornarsén, però resolgué entrá y esperá qu'haguesen acabat.

—Ave María Puríssima....., (digué aquest.)

—Sens pecat concebuda, (respongueren.)

—¿Que passau el rosari?

—¿Vos que veniau per arretglá es conta?

—Sí.

—Ydó, ara lo haviam acabat, (y girantsé a sa dona digué): señet Franciua, y en salut el tornem passá.

Quant tot va está arreglat, es deutó digué en tó de broma:

—¿Y vòltros qu'hey ha dies que passau el rosari més curt qu'els altres?

—¿Perqu'heu deys?

Perque un día vaitx vení a cobrá doblés aquí, y el diguereu molt més llarch qu'avuy.

—¡¡Ah!! ja m'en recòrt. ¿Saps qu'era? qu'aquell día resavam de fèria, qu'es molt llarch; y avuy resám de la Mare de Deu y es *reso* es molt curt.

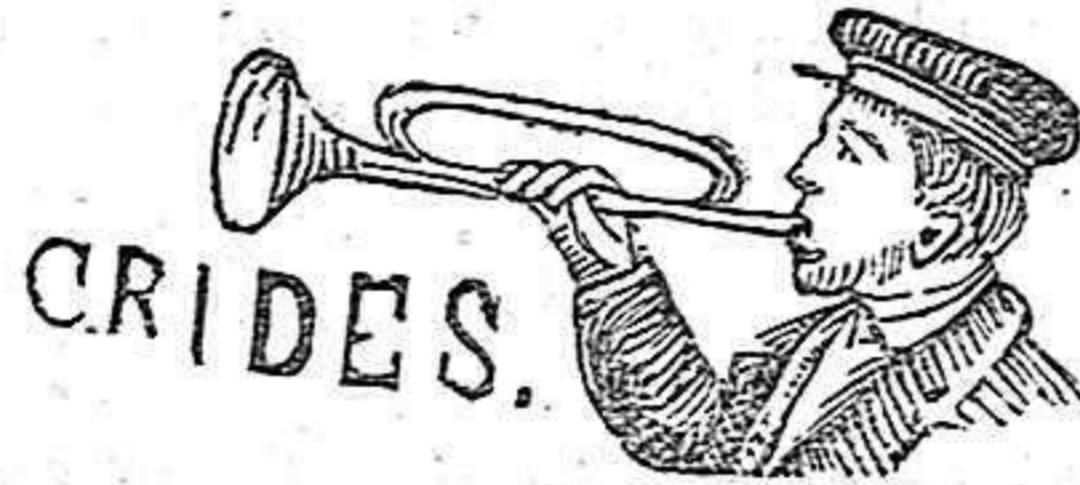
Aquell homo que no sabia ses tresques per aquests camins, romangué sense paraula.

EPIGRAMES.

~ ~ ~ ~ ~
Dos ciutadans afinaren
Un pagès, y quant fonch pròp
Per riure li preguntaren:
—Germá: ¿Vos que sou Isòp?
—Si seño, (respongué ell);
Amb axò cap dupte hey há:
¿No veys que jò còm aquell
Els animals fás parlá?

Sa dona d'un gran gatò
Sempre que li preguntava
S'homo de que s'ocupava
Responia: «de pintó.»
Després seguía diguent
Qu'amb aygordent, caña ó ví,
Pintava un *mono* tan fi,
Que feya riure la gent.

MESTRE GRINOS.

Tenda d'articles d'escriptori y dibuix

D'ELS

HEREUS DE DON GABRIEL ROTGER,

CADENA DE CORT, 11, PALMA.

En PAPE y SORBES trobarán de venta ses classes sigüents:

PAPÉ DE FIL Ó DE BARBA, per escriure, de classe superió, y d'ordinari per borrados ó per embolicá.

PAPÉ PER CARTES DE COMERS, retxat, cuadrículat, blanch blan, verdós, etc., etc., y es nóu PAPÉ PLEGAMÍ.

PAPÉ PER CARTES, llís, retxat ó de quadrets blanchs y de colós, amb pintures representant animals, barques, carrils, flòrs, etc., etc.; *inglés* satinat ó amb *llustre*, mate ó *gratallós*; de variades formes y tamañs.

SORBES PER CARTES, d'un, dos, tres y quatre doblechs, per oficis, esqueles, tarjetas, etc. blanchs y de coló.

SORBES DE TELA, molt apropiat per enviá paps y documents a fóra Mallorca.

SORBES DE COLÓS, baratos, pròpi per ses cases de comers; els quals se timbran a dita tenda per un mòdich prèu.

NOTA. Se timbra es papé amb inicials de relleu, *gratis*, a ses persones que l'comprin a dit establiment; y cifres amb colós ó bé amb membres p'es prèu de dues pessetes es cent fuys.

Qualsevòl que vulga comprá un ó més toms de L'IGNORANCIA d'els tres que ja están publicats pòt passá pe s'Administració a Can Rotger Cadena de Cort. Tenda núm. 11.

PORROS-FUYES.

SOLUCIONS A LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—Comas, mètre Sans m'ha dats trescents duros.
SEMBLANSES.—1. En que pica.
2. En que fa bots.
3. En que xupa.
4. En qu'es més amiga de ses dónes que d'els hòms.
TRIANGUL.....—Comas-Coma-Còm-Cò-C.
XARADA.....—Ca-mi.
PREGUNTA.....—Es suícidí.
CAVILACIÓ.....—Abri.
FUGA.....—M'en vaitx aná a cercá arbosses
Amb una de Calciá;
Qui se pòsa amb bestia
No'n pòt haté sino cosses.
ENDEVINAYA.—Una guya de costi.

GEROGLIFICH.

+ III aro D rod

ECSEMÉ.

SEMBLANSES.

1. ¿En que s'assembla s'hivèrn a sa vida?
2. ¿Y sa lletra L'a n'es Banck Balear?
3. ¿Y una costura a una música?
4. ¿Y ses flòrs a ses dónes?

TRIANGUL DE PARAULES.

Ompli aquests pichs amb lletres que lletgides diagonalment y de través, digan: sa 1.ª retxa, un ofici, sa 2.ª, es nòm d'un carré de Ciutat; sa 3.ª, un llinatge; sa 4.ª, un altre llinatge; sa 5.ª, es nòm d'un altre carré de Ciutat; sa 6.ª, una part des còs, y sa 7.ª, una lletra.

ECSEMÉ.

XARADA.

Ma primera es membre humá
Estimat y preciós;
Dos y un, verb horrorós
Es més vil de quants n'hi ha;
Y tercera art de cassá
Molt usat p'es cassados;
Es tot mòble preciós
Molt útil per descansá.

MESTRE GRINOS.

CAVILACIÓ.

MUA GRANT

Compòndre amb aquestes lletres un llinatge.
ELL.

FUGA DE VOCALS.

Q. t. t.rr. y n. l. v..
S. f. p.br. y n. h.. cr..

ENDEVINAYA.

De pintá jò no'n sé gens;
May, may, he après de dibuix;
Y sense jò ni una retxa
Fa un pintó ni ningú.

(Ses solucions dissapte qui cé si som vius.)

24 MAITX DE 1884

Estampa d'En Pere J. Gelabert.